

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-222/24 – 1

Lieta C-222/24

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 22. marts

Iesniedzējtiesa:

Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Zviedrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 12. marts

Apelācijas sūdzības iesniedzējs:

Naturvårdsverket

Atbildētājs apelācijas tiesvedībā:

IC

[..]

PAMATLIETAS PRIEKŠMETS

Reģenerācija saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulu; lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Eiropas Savienības Tiesai

PĀRSŪDZĒTAIS NOLĒMUMS

Nacka tingsrätt, mark- och miljödombstolen (Nakas pirmās instances tiesa kā Zemes un vides lietu tiesa) 2022. gada 6. maija spriedums [..]

[..]

Pēc ziņojuma iesniegšanas *Mark- och miljööverdomstolen* (Zemes un vides lietu apelācijas tiesa) izdod šādu

NOLĒMUMU [..]

1. Saskaņā ar LESD 267. pantu Eiropas Savienības Tiesai tiek iesniegts lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas ir pievienots pielikumā [..].

2. Apturēt tiesvedību lietā, līdz stāsies spēkā Eiropas Savienības Tiesas nolēmums.

[..]

LŪGUMS SNIEGT PREJUDICIĀLU NOLĒMUMU

Iesniedzējtiesa:

Svea hovrätt, Mark- och Miljööverdomstolen (Svea apelācijas tiesa kā Zemes un vides lietu apelācijas tiesa)

[..]

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Naturvårdsverket* (Zviedrijas Vides aizsardzības aģentūra; turpmāk tekstā – “*Naturvårdsverket*”) [..], Stokholma

Atbildētājs apelācijas tiesvedībā: IC [..]

Ievads

2021. gada 25. novembrī Vācijas iestādes pārbaudīja konteineru saturu, kas bija ceļā no Zviedrijas uz Kongo. Pārbaude notika Vācijā. Saskaņā ar Vācijas iestāžu sniegto informāciju konteinerā atradās transportlīdzeklis, kas tika uzskatīts par kopumā sliktā stāvoklī esošu, jo bija ar korpusa bojājumiem, skrāpējumiem, rūsū un salauztām detaļām. Konteinerā tostarp atradās arī dīvāni, krēsli, paklāji, apģērbi, rotaļlietas un neliela izmēra elektroierīces. Vācijas iestādēm radās aizdomas, ka šāds saturs varētu būt atkritumi, jo uz dažām precēm bija redzams pelējums un tiem bija spēcīgas nolietojuma pazīmes.
- Vācijas iestādes aizliedza tālāku konteineru sūtījumu, pamatojoties uz aizdomām par nelikumīgu atkritumu sūtījumu Regulas (EK) Nr. 1013/2006¹ (turpmāk

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem.

tekstā – “Atkritumu sūtījumu regula”) izpratnē. Vācijas iestādes arī lūdza *Naturvårdsverket*, kas ir Zviedrijas kompetentā iestāde, nodrošināt, lai konteīnera saturs tiktu nogādāts atpakaļ uz Zviedriju un apglabāts videi drošā veidā. *Naturvårdsverket* piekrita Vācijas iestāžu vērtējumam, ka tas ir atkritumu sūtījums un ka tas ir nelikumīgs Atkritumu sūtījumu regulas izpratnē. Atkritumu un bīstamo atkritumu sūtījumi no Zviedrijas uz Kongo ir aizliegti, vai katrā ziņā pirms šādu sūtījumu veikšanas nepieciešams rakstisks paziņojums un piekrišanas saņemšana.

- 3 *Naturvårdsverket* sazinājās ar IC, kurš konteīnera pārvadājuma dokumentos bija norādīts kā nosūtītājs. Viņam tika dota iespēja pašam nogādāt konteīnera saturu atpakaļ uz Zviedriju. IC informēja *Naturvårdsverket*, ka viņš nevar atļauties maksāt par konteīnera satura nosūtīšanu no Vācijas uz Zviedriju, un lūdza *Naturvårdsverket* sniegt palīdzību šā sūtījuma veikšanā.
- 4 *Naturvårdsverket* arī lūdza IC iesniegt pierādījumus, ka pēc atgūšanas šos atkritumus videi un veselībai drošā veidā var uzglabāt un ar tiem rīkoties persona, kurai ir atļaujas vai kura šajā nolūkā ir iesniegusi Zviedrijas tiesību aktos prasītos paziņojumus. Pēc tam IC vairākkārt sazinājās ar *Naturvårdsverket* un pauda vēlmi saņemt atpakaļ aizturētā konteīnera saturu. *Naturvårdsverket* neuzskatīja, ka ir skaidrs, kā IC plāno rīkoties ar konteīnera saturu, izņemot to, ka viņš bija plānojis to vēlāk pārpakot un reeksportēt uz Kongo.
- 5 Pēc tam *Naturvårdsverket* nolēma, ka konteīnera saturs ar *Naturvårdsverket* starpniecību ir jānogādā atpakaļ uz Zviedriju un jāapglabā un jāreģenerē videi drošā veidā. IC šo lēmumu pārsūdzēja *Nacka tingsrätt, Mark- och miljödomstolen* (Nakas pirmās instances tiesa kā Zemes un vides lietu tiesa). Zemes un vides lietu tiesa atcēla nolēmumu daļā, kurā tas attiecās uz konkrētā konteīnera satura apglabāšanu ar *Naturvårdsverket* starpniecību. Kā pamatojums spriedumā ir norādīts, ka lēmums ietver īpašuma aizsardzības ierobežojumu, kam nav juridiska pamata. *Naturvårdsverket* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Svea hovrätt, Mark-och miljööverdomstolen* (*Svea* apelācijas tiesa kā Zemes un vides lietu apelācijas tiesa). Zemes un vides lietu apelācijas tiesā uzdotais jautājums ir par to, vai Atkritumu sūtījumu regula dod *Naturvårdsverket* tiesības reģenerēt atpakaļ saņemtā konteīnera saturu.

Lietas izskatīšana *Naturvårdsverket*

- 6 Tostarp 2022. gada 15. februārī *Naturvårdsverket* nolēma, ka atkritumi, kas iekrauti konteīnerā BEAU 5951020, ir jānogādā atpakaļ uz Zviedriju, jāapglabā un jāreģenerē videi drošā veidā ar *Naturvårdsverket* starpniecību saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. pantu. Šajā lēmumā bija arī norādīts, ka izmaksas, kas *Naturvårdsverket* radušās saistībā ar jaukto atkritumu glabāšanu, atpakaļ saņemšanu un reģenerāciju, tiks atgūtas no IC saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 25. pantu.

- 7 Kā pamatojums lēmumā tika norādīts, ka atkritumus bija paredzēts nosūtīt uz Kongo, pārkāpjot Atkritumu sūtījumu regulas 36. pantā un Regulā (EK) Nr. 1418/2007² paredzēto eksporta aizliegumu, un ka netika iesniegts paziņojums un netika saņemta rakstiska piekrišana. Tā kā IC bija konteiners nosūtītājs, viņš tika uzskatīts par paziņotāju saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulu. Lēmumā bija arī norādīts, ka IC bija sniegta iespēja pašam saņemt atpakaļ konteiners saturu, bet viņš izvēlējās to nedarīt. Tāpat viņš nebija iesniedzis nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, ka pēc atkritumu saņemšanas atpakaļ viņš būtu spējīgs tos apglabāt veselībai un videi drošā veidā. Tādēļ *Naturvårdsverket* uzskatīja, ka nevar uzskatīt par iespējamu, ka IC spētu saņemt atpakaļ konteinerā esošos atkritumus vai tos apglabāt.
- 8 Pirms konteiners satura atpakaļ saņemšanas Zviedrijā *Naturvårdsverket* sagatavoja paziņojumu saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta [2.] punkta trešo daļu, norādot *Naturvårdsverket* kā paziņotāju un par sūtījumu atbildīgo personu. Kā atkritumu saņēmējs bija norādīta Zviedrijā apstiprināta atkritumu pieņemšanas iekārta. Lēmumā bija arī norādīts, ka atkritumi tiks nosūtīti reģenerācijai. Šo paziņojumu apstiprināja Vācijas kompetentā iestāde.
- 9 Konteiners saturs pēc tam tika atpakaļ saņemts Zviedrijā paziņojumā norādītajā pieņemšanas iekārtā. Atpakaļ saņemtās preces sašķiroja pa daļām un pēc tam pārbaudīja uzraudzības iestāde (*Länsstyrelsen i Stockholms län* (Stokholmas apgabala administratīvā padome)), kas atzina, ka tās ir jauktie atkritumi, no kuriem daļa ir bīstamie atkritumi. Uzraudzības iestāde piekrita Vācijas iestāžu un *Naturvårdsverket* vērtējumam, ka lieta attiecas uz neatļautu atkritumu sūtījumu un ka atkritumi ir jāreģenerē. Pašlaik atkritumi tiek uzglabāti pieņemšanas iekārtā uz *Naturvårdsverket* vārda.

Tiesvedība Nakas pirmās instances tiesā kā Zemes un vides lietu tiesā

- 10 IC *Naturvårdsverket* lēmumu pārsūdzēja Nakas pirmās instances tiesā kā Zemes un vides lietu tiesā. Šī tiesa konstatēja, ka vienīgais veids, kā saprast *Naturvårdsverket* lēmumu, ir tāds, ka tas nozīmē, ka IC īpašums ir jāpārņem un tas jāģenerē. Šī tiesa uzskatīja, ka *Naturvårdsverket* lēmums reģenerēt atpakaļ saņemtā sūtījuma saturu ir pamattiesību uz īpašuma aizsardzības ierobežojums, kas cita starpā izriet no Eiropas Konvencijas, un ka šajā ziņā tiesvedībai ir nepieciešams skaidrs juridiskais pamats. Šī tiesa turklāt uzskatīja, ka Atkritumu sūtījumu regulas noteikumu formulējums nedod pamatu *Naturvårdsverket* pretēji IC gribai pieņemt lēmumu reģenerēt viņa īpašumu pēc tā saņemšanas atpakaļ uz Zviedriju. Šai tiesai arī nešķīta pieņemami šādu īpašuma aizsardzības ierobežojumu pamatot ar Atkritumu sūtījumu regulas procesuālo noteikumu

² Komisijas Regula (EK) Nr. 1418/2007 (2007. gada 29. novembris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 III vai IIIA pielikumā uzskaitītu dažu atkritumu eksportu reģenerācijai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli.

sistēmu. Tādēļ tā atcēla *Naturvårdsverket* lēmumu, ciktāl tajā bija paredzēts, ka attiecīgā konteinera saturs ir jāapglabā un jāģenerē.

Tiesvedība Svea apelācijas tiesas zemes un vides apelācijas tiesā

- 11 *Naturvårdsverket* tagad ir iesniegusi apelācijas sūdzību par *Svea* apelācijas tiesas kā Zemes un vides lietu apelācijas tiesas spriedumu, apgalvojot, ka *Naturvårdsverket* lēmums ir jāatstāj spēkā. *Naturvårdsverket* ir arī lūgusi *Mark-och miljōdomstolen* iesniegt lūgumu Eiropas Savienības Tiesai (turpmāk tekstā – “ES Tiesa”) sniegt prejudiciālu nolēmumu par atsevišķu Atkritumu pārvadājumu regulas noteikumu interpretāciju. IC iebilda pret jebkādiem *Mark-och miljōdomstolen* sprieduma grozījumiem.
- 12 *Naturvårdsverket* kopsavilkuma veidā ir norādījusi sekojošo. Ir grūti iedomāties, kā atkritumu robežšķērsojošas transportēšanas sistēma un nelikumīgu robežšķērsojošu atkritumu sūtījumu reģenerēšana varētu darboties, ja kompetentajai iestādei, kas saņem atpakaļ atkritumus, nebūtu tiesību nodrošināt, ka atpakaļ saņemtie atkritumi tiek reģenerēti vai apglabāti. *Naturvårdsverket* uzskata, ka tam ir juridisks pamats Atkritumu sūtījumu regulā. Arī nelikumīga atkritumu sūtījuma atpakaļ saņemšana ir atkritumu robežšķērsojoša transportēšana. Gadījumā, kad atkritumi tiek ņemti atpakaļ saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktu, atbilstīgi minētā panta [2. punkta] trešajai daļai ir jāsaprot jauns paziņojums par sūtījumu atpakaļ uz nosūtīšanas valsti no tās valsts, kurā sūtījums ticis apturēts. Saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 4. panta 6. punktu paziņojums attiecas uz atkritumu sūtījumu no sākotnējās nosūtīšanas vietas, tostarp to pagaidu un cita veida reģenerāciju vai apglabāšanu. Paziņojumā cita starpā jānorāda nosūtītājs, saņēmējs, apstrādes iekārta un apstrādes procedūra. *Naturvårdsverket* uzskata, ka tādējādi tiek prezumēts, ka atpakaļ tiek pieņemti atkritumi un ka tie tiek pieņemti atpakaļ reģenerācijai vai apglabāšanai. *Naturvårdsverket* kā kompetentajai iestādei ir pienākums ievērot ES tiesiskajā regulējumā noteikto procedūru. Nav iesniegti pierādījumi, ka IC spēj apglabāt sūtījumā esošos atkritumus videi drošā veidā un saskaņā ar piemērojamiem valsts noteikumiem par atkritumu apsaimniekošanu. Šā iemesla dēļ nevar uzskatīt, ka *Naturvårdsverket* kā kompetentā iestāde, uzraudzības iestāde un atkritumu turētāja varētu atgriezt sūtījumā esošos atkritumus IC. Ja Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punkta a)–c) apakšpunkts ir jāinterpretē un jāpiemēro tā, kā noteikts *Mark-och miljōdomstolen*, tad Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punkta d) apakšpunkts varētu būt juridisks pamats nosūtīšanas iestādei reģenerēt atkritumus nosūtīšanas valstī, ja nevar uzskatīt, ka eksportētājs ir spējīgs pienācīgi rīkoties ar atkritumiem pēc to saņemšanas atpakaļ. Šādās situācijās kompetentajai nosūtīšanas iestādei, šajā gadījumā *Naturvårdsverket*, ir jānodrošina atkritumu apsaimniekošana un reģenerācija kā kompetentajai iestādei, uzraudzības iestādei, atkritumu turētājai un atkritumu sūtījuma paziņotājai.

- 13 IC kopsavilkumā ir norādījis sekojošo. Visas atpakaļ nogādājamajā sūtījumā norādītās preces ir labā stāvoklī. Ir kvītis. Preces ir iegādātas dažādos lietoto preču veikalos, kā arī izmantojot tiešsaistes sludinājumus. Transportlīdzekļi ir labā stāvoklī, un tiem ir veikta tehniskā apskate. Dažas preces, iespējams, ir bijušas nepareizi iepakotas, bet tās nav paredzēti reģenerēšanai. Viņš nesaprot, kādēļ preces paredzēts reģenerēt. Viņš vēlas preces pēc iespējas drīzāk saņemt atpakaļ, lai tās iesaiņotu un pēc tam nosūtītu uz Āfriku, lai palīdzētu tur dzīvojošiem bērniem bāreņiem un nabadzībā dzīvojošām ģimenēm. Viņš ir ieguldījis naudu un veltījis pūles preču iegūšanā un iepakošanā attiecīgajā konteinerā.

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Atkritumu sūtījumu regula

- 14 Atkritumu sūtījumu regula cita starpā ir piemērojama atkritumu sūtījumiem, ko eksportē no Kopienas uz trešām valstīm vai kas tiek pārvadāti tranzītā caur Kopienų ceļā no trešām valstīm un uz tām (skat. 1. panta 2. punktu).
- 15 Attiecībā uz sūtījumu no dalībvalsts “paziņotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir attiecīgās dalībvalsts jurisdikcijā, kas plāno veikt atkritumu sūtījumu vai kas plāno pasūtīt atkritumu sūtījumu un kam uzlikts paziņošanas pienākums saskaņā ar izveidotu sarakstu (skat. 2. panta 15. punktu).
- 16 Dalībvalstu gadījumā kompetentā iestāde ir iestāde, ko izraudzījusies attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 53. pantu (skat. 2. panta 18. punktu).
- 17 Sūtījums ir atkritumu pārvadāšana reģenerācijas vai apglabāšanas nolūkā, ko ir plānots veikt vai ko veic starp valstīm; vai starp valsti un aizjūras zemi vai teritoriju vai citām teritorijām, kas ir minētās valsts aizsardzībā (skat. 2. panta 34. punktu).
- 18 Nelikumīgs sūtījums cita starpā ir jebkāds atkritumu sūtījums, ko veic bez paziņošanas visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulu bez iesaistīto kompetento iestāžu piekrišanas saskaņā ar šo regulu veidā, kas nav būtībā izklāstīts paziņojuma vai pārvietošanas dokumentos vai kā rezultātā notiek atkritumu reģenerācija vai apglabāšana, kura neatbilst Kopienas vai starptautiskajiem noteikumiem (skat. 2. panta 35. punktu).
- 19 Uz atkritumu sūtījumiem apglabāšanas un reģenerācijas nolūkā attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra, kas noteikta Atkritumu sūtījumu regulas II sadaļā (skat. 3. panta 1. punktu).
- 20 Iesniedzot paziņojumu, paziņotājam jāizpilda paziņojuma dokuments (regulas IA pielikums) un attiecīgā gadījumā pārvietošanas dokuments (regulas IB pielikums) (skat. 4. panta 1. punktu). Paziņojums attiecas uz atkritumu sūtījumu no sākotnējās nosūtīšanas vietas, tostarp to pagaidu un cita veida reģenerāciju vai apglabāšanu (skat. 4. panta 6. punktu).

- 21 Atkritumu sūtījumu regulā ir noteikti pienākumi ņemt atkritumus atpakaļ noteiktās konkrētās situācijās (skat. 4. nodaļu). Attiecībā uz ņemšanu atpakaļ, ja sūtījums ir nelikumīgs, 24. panta 2. punkta pirmajā daļā noteikts, ka tad, ja par nelikumīgu sūtījumu atbild paziņotājs, kompetentā nosūtīšanas iestāde nodrošina, ka attiecīgos atkritumus:
- ņem atpakaļ *de facto* paziņotājs vai, ja nav iesniegts paziņojums;
 - ņem atpakaļ *de iure* paziņotājs, vai, ja tas nav iespējams;
 - ņem atpakaļ pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, vai, ja tas nav iespējams;
 - alternatīvā veidā reģenerē vai apglabā galamērķa vai nosūtīšanas valstī pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, vai, ja tas nav iespējams;
 - pati nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā veic resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu alternatīvā veidā citā valstī, ja visas attiecīgās kompetentās iestādes tam piekrīt.

Gadījumos, kad atkritumi tiek ņemti atpakaļ a), b) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos, iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien iesaistītās kompetentās iestādes nevienojas, ka pietiek ar atbilstīgi pamatotu pieprasījumu no sākotnējās kompetentās nosūtīšanas iestādes (skat. 24. panta 2. punkta trešo daļu). Jaunu paziņojumu iesniedz a), b) vai c) apakšpunktā minētā persona vai iestāde saskaņā ar apakšpunktu secību (skat. 24. panta 2. punkta ceturto daļu).

- 22 Attiecībā uz domstarpībām par klasifikācijas jautājumiem, ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par klasifikāciju attiecībā uz atšķirību starp atkritumiem un neatkritumiem, strīdus objektam jāpiemēro atkritumiem paredzētais režīms. Tas neskar galamērķa valsts tiesības rīkoties ar sūtīto materiālu saskaņā ar tās tiesību aktiem pēc tam, kad sūtītais materiāls ir sasniedzis gala punktu, ja šādi tiesību akti ir saskaņā ar Kopienas vai starptautiskajām tiesībām (skat. 28. pantu).
- 23 Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par Atkritumu sūtījumu regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās īsteno (skat. 50. panta 1. punktu).

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija

- 24 Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “Eiropas konvencija”) Papildprotokola 1. pantā ir paredzēts, ka ikvienai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības uz savu īpašumu. Nevienam nedrīkst atņemt viņa īpašumu, izņemot, ja tas notiek sabiedrības interesēs un apstākļos, kas noteikti ar likumu un atbilst vispārējiem starptautisko tiesību principiem. Minētie nosacījumi

tomēr nekādā veidā nedrīkst ierobežot valsts tiesības izdot tādus likumus, kādus tā uzskata par nepieciešamiem, lai kontrolētu īpašuma izmantošanu saskaņā ar vispārējām interesēm vai lai nodrošinātu nodokļu vai citu maksājumu vai sodu samaksu.

Eiropas Savienības Pamattiesību harta

- 25 Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantā [..] ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs.

Zviedrijas tiesiskais regulējums

- 26 *Naturvårdsverket* ir kompetentā iestāde Atkritumu sūtījumu regulas 53. panta izpratnē un korespondente šīs regulas 54. panta izpratnē (skat. *Avfallsförordningen* [2020:614] (Dekrēts par atkritumiem) 8. nodaļas 2. punktu; turpmāk tekstā – “*Avfallsförordningen*”). *Naturvårdsverket* ir atbildīga par uzraudzību saskaņā ar *Miljöbalken* (Vides kodekss; turpmāk tekstā – “*Miljöbalken*”) attiecībā uz Atkritumu sūtījumu regulu saistībā ar jautājumiem, kuros tā ir kompetentā iestāde (skat. *Miljötillsynsförordningen* (Dekrēts par vides monitoringu [2011:13]) 2. nodaļas 24. punktu; turpmāk tekstā – “*Miljötillsynsförordningen*”).
- 27 Ja *Naturvårdsverket* kā kompetentā iestāde uzzina vai risina jautājumu par atkritumu sūtījumu, uz kuru attiecas Atkritumu sūtījumu regula, tai ir jāinformē attiecīgā apgabala administratīvā padome un attiecīgā pašvaldības komiteja, kas veic uzdevumus veselības un vides aizsardzības jomā (skat. *Avfallsförordningen* 8. nodaļas 3. punktu). Attiecībā uz atkritumu sūtījumiem, kurus regulē Atkritumu sūtījumu regula, dažas apgabalu administratīvās padomes ir atbildīgas arī par uzraudzību noteiktās teritorijās. Veicot uzraudzības pienākumu, apgabala administratīvajai padomei ir jāsadarbojas ar citām attiecīgo apgabalu administratīvajām padomēm, kā arī ar krasta apsardzi, policijas administrāciju un muitas dienestu (skat. *Miljötillsynsförordningen* 2. nodaļas 28.a punktu). Turklāt katra pašvaldība, izmantojot savas komitejas, veic uzraudzību pašvaldībā, cita starpā arī atkritumu apsaimniekošanas jomā saskaņā ar *Miljöbalken* 15. nodaļu (skat. *Miljöbalken* 26. nodaļas 3. punktu).
- 28 Uzraudzības iestādei ir tiesības konkrētā gadījumā lemt par rīkojumiem, kas vajadzīgi Atkritumu sūtījumu regulas izpildei (skat. *Miljöbalken* 26. nodaļas 9. punktu, kā arī *Miljötillsynsförordningen* 1. nodaļas 4. punktu un 19. nodaļas 10. punktu). Saskaņā ar *travaux préparatoires* šāds rīkojums var attiekties, piemēram, uz eksporta aizliegumu vai rīkojumu iesniegt attiecīgu informāciju,

piemēram, iesniegt pierādījumus, kas vajadzīgi saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulu vai kas vajadzīgi, lai novērtētu sūtījuma likumību [..].

- 29 Uzraudzības iestāde var nolemt atkritumus paturēt vai apglabāt, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots Atkritumu sūtījumu regulā noteiktais aizliegums vai saskaņā ar regulu izdots rīkojums (skat. *Miljöbalken* 26. nodaļas 13.b punktu).
- 30 Par nelikumīgu atkritumu sūtījumu ar naudas sodu vai brīvības atņemšanu līdz diviem gadiem soda ikvienu, kurš tīši vai aiz neuzmanības nosūta atkritumus, pārkāpjot Atkritumu sūtījumu regulas pantus, kas attiecas uz šo lietu (skat. *Miljöbalken* 29. nodaļas 4.a punktu). Par atsevišķiem Atkritumu sūtījumu regulas pārkāpumiem var būt jāmaksā vides aizsardzības jomā noteikts naudas sods (skat. *Förordning [2012:259] om miljösanktionsavgifter* (Dekrēts [2012:259] par vides aizsardzības jomā noteiktiem naudas sodiem) 11. nodaļas 1.–7. punktu).
- 31 Atkritumus var konfiscēt policija vai prokurori *Rättegångsbalken* (Tiesvedības kodekss, turpmāk tekstā – “*Rättegångsbalken*”) 27. nodaļā paredzētajos apstākļos. Izņemtos atkritumus var pasludināt par konfiscētiem tiesvedības rezultātā, ja vien tas nav acīmredzami nepamatoti un ja atkritumi ir bijuši pārkāpuma priekšmets, piemēram, saskaņā ar *Miljöbalken* 29. nodaļas 4.a punktu (skat. *Miljöbalken* 29. nodaļas 12. punktu). Iestāde, kas uzglabā atkritumus, par kuriem var pamatoti uzskatīt, ka tie ir konfiscējami saskaņā ar *Miljöbalken* 29. nodaļas 12. punktu un ir izņemti saskaņā ar *Rättegångsbalken* 27. nodaļu, var 1) nekavējoties likt šos atkritumus pārdot, ja pastāv risks, ka glabāšanas laikā atkritumi tiks iznīcināti, glabāšana rada pārmērīgas izmaksas vai ir citi īpaši iemesli, un 2) iznīcināt atkritumus, ja tos nevar pārdot vai ja var uzskatīt, ka tie tiks izmantoti noziedzīgiem mērķiem, vai ja tie ir citādi nepiemēroti pārdošanai (skat. *Miljöbalken* 29. nodaļas 12.a punktu).

Prejudiciāla nolēmuma nepieciešamība

- 32 Šajā lietā rodas jautājums par to, vai kompetentā nosūtīšanas iestāde, kas saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punkta c) apakšpunktu un paziņojumu, kuram saskaņā ar šī panta [2. punkta] trešo un ceturto daļu ir jānotiek pirms šādas atpakaļ nosūtīšanas, ir veikusi nelikumīga atkritumu sūtījuma ņemšanu atpakaļ, pēc tam ir uzskatāma par atkritumu turētāju un saskaņā ar šo regulu var arī reģenerēt vai apglabāt atkritumus vai tai tas ir jādara, neraugoties uz sākotnējā nosūtītāja iebildumiem.
- 33 Ja šādā situācijā nosūtīšanas iestādei ir tiesības reģenerēt vai apglabāt atkritumus, rodas arī jautājums, vai šādas tiesības ir saderīgas ar īpašumtiesību aizsardzību, jo regulas 24. panta 2. punkta c) apakšpunktā nav skaidri noteikts, vai atkritumu īpašniekam var tikt atņemtas tiesības uz viņa īpašumu pēc atkritumu saņemšanas atpakaļ.

- 34 Apkopojot iepriekš minēto, Zemes un vides lietu apelācijas tiesa uzskata, ka nav skaidrs vai nav precizēts, kā tādā lietā kā šī lieta ir piemērojams 24. panta 2. punkts. Lai taisītu spriedumu šajā lietā, Zemes un vides lietu apelācijas tiesai ir nepieciešamas atbildes uz turpmāk izklāstītajiem interpretācijas jautājumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

- 35 Zemes un vides lietu apelācijas tiesa uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus.
- 1) Vai Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētā ņemšana atpakaļ ietvert prasību vai iespēju nosūtīšanas iestādei pēc atkritumu atpakaļ saņemšanas tos reģenerēt vai apglabāt, ja par to atpakaļ saņemšanu ir sagatavots paziņojums un pārvietošanas dokuments, kurā norādīts, kā ar atkritumiem ir jāīstojas galamērķa valstī?
 - 2) Kādos apstākļos nosūtīšanas iestāde var piemērot 24. panta 2. punkta d) apakšpunktu, lai nelegālā sūtījumā esošus atkritumus reģenerētu vai apglabātu valstī, no kuras tie nosūtīti? Kā d) apakšpunkts ir saistīts ar c) apakšpunktu, piemēram, vai atpakaļ ņemšanu un reģenerēšanu/apglabāšanu var veikt saskaņā ar c) un d) apakšpunktu kopā, vai arī viena apakšpunkta piemērošanai ir nepieciešams, lai procedūra saskaņā ar iepriekšējo apakšpunktu nebūtu bijusi iespējama?
 - 3) Ja Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka pēc atkritumu saņemšanas atpakaļ nosūtīšanas iestādei ir galīgas tiesības rīkoties ar atkritumiem pat tad, ja sākotnējais sūtītājs vēlas atkritumus atgūt, vai šāda interpretācija ir saderīga ar īpašuma aizsardzību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu un Eiropas Konvencijas Papildprotokola 1. pantu?